

[Holger Kristiansen.]

gene, hvor samme Metode anvendes, sker den næste Begunstigelse af de store Grupper paa de mindres Bekostning.

Denne dobbelte Forurettelse af de mindste Grupper har den Følge, at Repræsentanterne for en ikke ringe Del af Købstædernes Befolkning ikke bliver repræsenteret i betydende Udvalg og derfor ofte er uden Indflydelse paa Afgørelsen og i det hele taget har vanskeligt ved at følge Sagernes Gang gennem alle Stadier. Men under Hensyn til det økonomiske Ansvar for Kommunens Styrelse — som der fra flere Sider ogsaa her har været peget paa —, som samtlige Byraadsmedlemmer har, bør de ogsaa alle have den bedst mulige Adgang til at sætte sig grundigt ind i alle Forhold Byens Styrelse vedrørende.

I den nuværende Købstadkommunallov, Loven af 1868, hedder det vedrørende dette Ansvar, som Medlemmerne har — jeg skal med den højtærede Formands Tilalelse læse et enkelt Stykke —, at Indenrigsministeren, naar han faar at vide,

„at Byraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at afholde Udgifter, som lovligt paaheviler Købstadkommunen, eller i anden Maade overskredet sin Myndighed, træffer . . .

. . . i den Anledning de nødvendige Foranstaltninger og kan, i fornødent Fald ved Domstolene, gøre personligt Ansvar gældende mod dem af Byraadets Medlemmer, der har deltaget i de paagældende Beslutninger.“

Senere Lovgivning har indtil denne Dag ikke fjernet disse Ansvarlighedsbestemmelser, og for Tiden dømmes Medlemmer af Sogneraad eller Byraad efter dem, skønt det er klart, at smaa Mindretal, som ikke er repræsenteret i de forberedende Udvalg, umuligt kan faa tilstrækkelige Oplysninger til at undgaa et Medansvar, der kan blive dyrt.

Nu forsøges det i det foreliggende Lovforslags § 30, sidste Stykke, at lempe dette Forhold. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt gjorde Indvendinger overfor dette. Det forekommer mig, at som Forholdene ligger, navnlig med Hensyn til Mindretalenes Stilling, er det en Nødvendighed, at en saadan Lempelse finder Sted. Det er en formildende Form, her søges gennemført, men Ansvarret bliver der jo alligevel.

Jeg vil videre sige om dette Spørgsmaal om Mindretalenes Repræsentationsret i Udvalgene, at Forholdstalsvalgmetodens Princip er jo at skaffe alle repræsenteret i Byraadet og derefter i Udvalgene, men ved

den Forholdsvalgmetode, som anvendes her, er det saadan, at smaa Grupper faar særlig vanskeligt ved at blive repræsenteret.

Det ærede Medlem Hr. Bresemann spurgte, hvilke Mindretal der var Tale om, for det var jo saadan, at der undertiden var flere Mindretal og mange Mindretal. Jeg tror ikke, det praktisk ligger saadan. Det er rigtigt, at der ved Valg til Byraad undertiden opstilles mange Lister, saaledes at man kan sige, at der er mange Grupper, der søger at blive repræsenteret i Byraadet; men naar Byraadet er valgt, naar Medlemmerne er udpeget, er det saaledes — jeg tror, jeg næsten kan sige overalt, i hvert Fald med den enkelte Undtagelse, som man siger skal til for at bekræfte Regelen —, at de valgte Byraadsmedlemmer deler sig i bestemt afsluttede Grupper, og det er kun de Mindretal indenfor disse Grupper, der kan være Tale om burde have Adgang til at blive repræsenteret i de Udvalg, hvorom der her er Tale.

At disse Mindretals Repræsentanter ikke kan møde i alle Udvalgene, er jo rigtigt nok; men det er nu for det første kun de staaende Udvalg, der er Tale om, og dernæst er Forholdet jo det, at den paagældende selv maa vælge. Kan han ikke overkomme Møderne i alle Udvalgene, maa han møde i de Udvalg, hvor hans særlige Interesser ligger.

Naar jeg har dvælet saa udførligt ved dette Spørgsmaal, er det, fordi det er et Spørgsmaal, som i særlig Grad interesserer de smaa Partier i Landets Købstæder; og desværre er Forholdet jo dette, at det radikale Venstre hører til de smaa Grupper, maaske er den mindste Gruppe i Landets Købstæder. Vi kunde have ønsket, at man var gaaet langt videre, men den her foreslaede Ordning er vel nok den, hvorom der lettest kan ventes Enighed for nærværende Tid, og derfor skal jeg afholde mig fra at stille yderligere Forslag i denne Retning.

Men jeg vil dog gerne henstille til de Partier, der sædvanlig har de store Grupper i Købstædernes Styrelse, at vise det Hensyn og den Retfærdighed, som aldrig forgæves burde paakaldes hos den, der fremfor nogen har Raad til at vise Storsyn og øve Retfærdighed, fordi de er de mange, har Magt og Indflydelse.

Endelig skal jeg om dette Forhold sige dette, at Udvalgenes Møder egentlig burde være tilgængelige for alle Byraadets Medlemmer, og jeg skulde egentlig mene, at Byraadene vel selv kan bestemme angaaende dette ved en kommunal Vedtægtsbestemmelse, der giver Adgang for samtlige Byraadsmedlemmer til at overvære de forskel-